

Συμβούλιο της Επικρατείας 3216/1990, (Τμ. Α' 7μελές)

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 47/91 σελ. 1079

Περίληψη: Εργατικόν ατύχημα θεωρείται και το επισυμβάν βίαιον γεγονός κατά την διάρκειαν απεργίας κατά την οποίαν εξακολουθεί υφισταμένη η εργασιακή και η ασφαλιστική σχέσις. Και αντίθετες απόψεις μειοψηφίας.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Ν. ΝΤΟΥΒΑΣ

Δικηγόρος: Α. Γεωργίου

Εκ του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 8 παράγρ. 4 και 34 παράγρ. 1 του ΑΝ 1846/51, προκύπτει ότι ως εργατικόν ατύχημα, διά την αναγνώρισιν συνταξιοδοτικού δικαιώματος χωρίς να απαιτήται η συμπλήρωσις χρονικών προϋποθέσεων, θεωρείται παν βίαιον συμβάν εκ του οποίου προεκλήθη θάνατος του ησφαλισμένου ή αναπηρία αυτού και το οποίον επήλθε κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, τελεί δε προς την εργασίαν αμέσως ή εμμέσως εις σχέσιν αιτίου και αποτελέσματος (ΣΕ 227/87, 2717/82 κ.ά.).

Ως τοιούτον δε ατύχημα θεωρείται, κατά την εις το Τμήμα γνώμην και το επισυμβάν εις ησφαλισμένον βίαιον γεγονός κατά την διάρκειαν της απεργίας, εφ' όσον το γεγονός τούτο σχετίζεται με την εντός των νομίμων πλαισίων άσκησιν του δικαιώματος της απεργίας προστατευομένου και κατοχυρουμένου ειδικώς υπό των διατάξεων του άρθρου 23 παράγρ. 2 του Συντάγματος, όπου ορίζεται ότι "η απεργία αποτελεί δικαίωμα ασκείται δε υπό των νομίμως συνεστημένων συνδικαλιστικών οργανώσεων προς διαφύλαξιν και προαγωγήν των ατομικών και εργασιακών εν γένει συμφερόντων των εργαζομένων", ως και της σχετικής υπό το αυτό περιεχόμενον, διατάξεως του άρθρου 19 παράγρ. 1 του Ν. 1264/82. Κατά την διάρκειαν δε της ούτω ασκουμένης απεργίας δέον να θεωρηθή ότι εξακολουθεί υφισταμένη η εργασιακή σχέσις του απεργούντος μισθωτού - επιδιώκοντος την βελτίωσιν και ουχί την λύσιν της σχέσεως ταύτης - προς τον εργοδότην του, διότι άλλως το ανωτέρω δικαίωμα δεν θα ηδύνατο να ασκηθή ευχερώς.

Κατά την γνώμην όμως ενός μετ' αποφασιστικής ψήφου μέλους του Τμήματος, προς ην συνετάχθη και εις των Παρέδρων, η απεργία, συνισταμένη εις διακοπήν της εργασίας, συνεπάγεται αναστολήν της εργασιακής και εντεύθεν και της ασφαλιστικής σχέσεως, εφ' όσον χρόνον διαρκεί, και ως εκ τούτου, οιονδήποτε ατύχημα ήθελε συμβή εις απεργόν κατά την συμμετοχήν του εις αυτήν ή εις συναφείς προς αυτήν εκδηλώσεις (συγκεντρώσεις, πορείαι διαμαρτυρίας κλπ.) ή εξ αφορμής της τοιαύτης συμμετοχής, εντός ή εκτός του εργασιακού χώρου, δεν δύναται να χαρακτηρισθή ως εργατικόν ατύχημα. Τέλος, κατά την γνώμην ετέρου μετ' αποφασιστικής ψήφου μέλους του Τμήματος, η κατάληψη του χώρου εργασίας υπό απεργών αποτελεί ενέργειαν υπερβαίνουσαν τα όρια της ενασκήσεως του κατά το άρθρον 23 παράγρ. 2 του Συντάγματος δικαιώματος της απεργίας και συνεπώς, το βίαιον συμβάν, το επεθλόν κατά την διάρκειαν τοιαύτης καταλήψεως, δεν συνιστά ατύχημα εν εργασία ή συνεπεία αυτής.

Ουχ ήττον, όμως, λόγω της μείζονος σπουδαιότητας του ανακύψαντος θέματος και της γενικωτέρας σημασίας αυτού, το τμήμα κρίνει ότι η υπόθεσις πρέπει να παραπεμφθή ενώπιον της ολομελείας του Δικαστηρίου.